

D'VARIM: Shabbat "Chazon"

Isaiah 1:1-27

Title

(1) The Vision of Isaiah the son of Amoz, which he saw concerning Judah and Jerusalem, in the days of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah.	(א) חֲזוֹן יִשְׁעִיהוּ בֶן אַמוֹץ אֲשֶׁר חָזָה עַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עֲזִיָּהוּ יוֹתָם אַחַז יְחֻזְקִיָּהוּ מֶלֶכִי יְהוּדָה.
---	--

רש"י א"ר לוי דבר זה מסורת בדינו מאבותינו אמוץ ואמציה מלך יהודה אחים היו... ולפי שהן תוכחות קושי קראם חזון, שהוא הקשה מעשרה לשונות שנקראת נבואה, כמו שאמור בבראשית רבה.

Invocation

(2) Hear, O heavens, and give ear, O earth, For the Lord hath spoken: Children I have reared, and brought up, And they have rebelled against Me. (3) The ox knoweth his owner, And the ass his master's crib; But Israel doth not know, My people doth not consider. (4) Ah sinful nation, A people laden with iniquity, A seed of evil-doers, Children that deal corruptly; They have forsaken the Lord, They have contemned the Holy One of Israel, They are turned away backward.	(ב) שִׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהֶאֱזִינִי אֲרֶץ כִּי י"י דִּבֶּר בְּנֵים גְדֻלְתִּי וְרוֹמְמֹתַי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִּי. (ג) יָדַע שׁוֹר קִנְיָהּ וְחֹמֹר אָבוֹס בְּעֻלְיוֹ יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבוּנָן. (ד) הוּא גוֹי חָטָא עִם כָּבֵד עוֹן זָרַע מְרַעִים בְּנֵים מְשַׁחִיתִים עֲזָבוּ אֶת י"י נֶאֱצוּ אֶת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נָזְרוּ אַחֲרָי.
--	--

דברים פרק לב (א) הֶאֱזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרִי פִּי:

בראשית פרק ד (כג) וַיֹּאמֶר לְמֶדֶד לְנִשְׁיוֹ עֵדָה וְצִלָּה שִׁמְעֵן קוֹלֵי נְשֵׁי לְמֶדֶד הֶאֱזִינָה אֲמַרְתִּי כִּי אִישׁ הִרְגֵתִי לִפְצָעִי וְיִלְד לְחִבְרָתִי:

שמות פרק טו (כו) וַיֹּאמֶר אִם שִׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְקוֹק אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזִינָתְךָ לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתְךָ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמְּחֻלָּה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְקוֹק רַפְּאֵךְ: ס

שופטים פרק ה (ג) שִׁמְעוּ מְלָכִים הֶאֱזִינּוּ רְזִינִים אֲנֹכִי לִיקוֹק אֲנֹכִי אֲשִׁירָה אֲזַמֵּר לִיקוֹק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

MALBIM (1809-1879)

Knows: We have evidence of both of these kinds of recognition even in the nature of dumb animals, as an ox will recognize its master simply by his purchase of it, while a donkey--who has no recognition to that extent--will recognize him, nonetheless, through his placing fodder in the trough for it to eat.

Israel doesn't know: I.e., When I called them by the name of "Israel," as a sign that they are My lot, My acquisition, and My servants (this is parallel to "I raised children" vs.2), and they ought to have recognized their master as an ox does, they, nevertheless, did not want to know.

My people, too, when I elevated them above all the other peoples by calling them My people, and My inheritance (parallel to "[I raised children] and elevated them" vs. 2), and they ought to have recognized this special favor as a donkey does:

Parable of the injuries

<p>(5) On what part will ye yet be stricken, Seeing ye stray away more and more? The whole head is sick, And the whole heart faint; (6) From the sole of the foot even unto the head There is no soundness in it; But wounds, and bruises, and festering sores: They have not been pressed, neither bound up, Neither mollified with oil.</p>	<p>(ה) על מה תכּו עוד תוּסִיפוּ סָרָה כָּל רֹאשׁ לַחֲלִי וְכָל לֵבָב דָּוִי. (ו) מִכַּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ אֵין בוּ מַתָּם פָּצַע וְחִבּוּרָה וּמִכָּה טְרִיָּה לֹא זָרוּ וְלֹא חֲבָשׁוּ וְלֹא רִפְּכָה בַשָּׁמֶן.</p>
--	---

The Moral *Sodom & Gomorrah*

<p>(7) Your country is desolate; Your cities are burned with fire; Your land, strangers devour it in your presence, And it is desolate, as overthrown by floods. (8) And the daughter of Zion is left As a booth in a vineyard, As a lodge in a garden of cucumbers, As a besieged city. (9) Except the Lord of hosts Had left unto us a very small remnant, We should have been as Sodom, We should have been like unto Gomorrah.</p>	<p>(ז) אֲרָצְכֶם שָׁמְמָה עָרֵיכֶם שָׂרְפוֹת אֲשֶׁר אֲדַמְתֶּכֶם לְנִגְדְּכֶם זָרִים אֲכָלִים אֹתָהּ וּשְׁמָמָה כַּמְהַפְּכֵת זָרִים. (ח) וְנוֹתְרָה בֵּת צִיּוֹן כַּסֹּכָה בְּכָרֶם כַּמְלוּנָה בַּמִּקְשָׁה כַּעֵיִר נְצוּרָה. (ט) לוּלֵי י"י צָבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שְׂרִיד כַּמְעֻט כַּסֹּדֶם הֵייוּ לְעַמְרָה דְּמִינוּ.</p>
--	---

Ritual Excesses

<p>(10) Hear the word of the Lord, Ye rulers of Sodom; Give ear unto the law of our God, Ye people of Gomorrah. (11) To what purpose is the multitude of your sacrifices unto Me? Saith the Lord; I am full of the burnt-offerings of rams, And the fat of fed beasts; And I delight not in the blood Of bullocks, or of lambs, or of he-goats. (12) When ye come to appear before Me, Who hath required this at your hand, To trample My courts? (13) Bring no more vain oblations; It is an offering of abomination unto Me; New moon and sabbath, the holding of convocations— I cannot endure iniquity along with the solemn assembly. (14) Your new moons and your appointed seasons My soul hateth; They are a burden unto Me; I am weary to bear them. (15) And when ye spread forth your hands, I will hide Mine eyes from you; Yea, when ye make many prayers, I will not hear; Your hands are full of blood.</p>	<p>(י) שָׁמְעוּ דְבַר י"י קְצִינֵי סֹדֶם הֲאֵזִינוּ תוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם עַמְרָה. (יא) לָמָּה לִי רַב זְבַחֵיכֶם יֹאמַר י"י שְׁבַעֲתֵי עֹלוֹת אֵילִים וְחֶלֶב מְרִיאִים וְדָם פְּרִים וּכְבָשִׁים וְעֵתוּדִים לֹא חִפְצָתִי. (יב) כִּי תָבֹאוּ לִרְאוֹת פָּנָי מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיָּדְכֶם רִמַּס חֲצֵרִי. (יג) לֹא תוּסִיפוּ הִבִּיא מִנְחַת שְׂוֹא קִטְרֵת תוֹעֵבָה הִיא לִי חֲדָשׁ וְשַׁבָּת קָרָא מִקְרָא לֹא אוֹכַל אֹן וְעִצְרָה. (יד) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׂנֵאָה נַפְשִׁי הִיוּ עָלַי לְטָרַח גְּלֵאִיתִי נְשֹׂא. (טו) וּבִפְרֹשְׁכֶם כַּפֵּיכֶם אֶעֱלִים עֵינָי מִכֶּם גַּם כִּי תִרְבוּ תַפְלָה אֵינְנִי שֹׁמֵעַ יְדֵיכֶם דְּמִים מְלֹאוּ.</p>
--	--

דברים לא (יא) בבוא כל ישראל לראות את פני יקוק אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם:

שמות ט (לג) ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יקוק ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתן ארצה:

Morality and Ethics

<p>(16) Wash you, make you clean, Put away the evil of your doings From before Mine eyes, Cease to do evil; (17) Learn to do well; Seek justice, relieve the oppressed, Judge the fatherless, plead for the widow.</p>	<p>(טז) רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע. (יז) למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה.</p>
--	---

Refereeing between God and Israel

<p>(18) Come now, and let us reason together, Saith the Lord; Though your sins be as scarlet, They shall be as white as snow; Though they be red like crimson, They shall be as wool. (19) If ye be willing and obedient, Ye shall eat the good of the land; (20) But if ye refuse and rebel, Ye shall be devoured with the sword; For the mouth of the Lord hath spoken.</p>	<p>(יח) לכו נא ונזכחה יאמר יי אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו. (יט) אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו. (כ) ואם תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יי דבר.</p>
---	--

ויקרא רבה (וילנא) פרשת שמיני פרשה יג

אמר ר' אחא כתיב (ישעיה א) "אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו ואם תמאנו ומריתם חרב תאכלו" -- חרובין תאכלו.

A Lament over Jerusalem

<p>(21) How is the faithful city Become a harlot! She that was full of justice, Righteousness lodged in her, But now murderers. (22) Thy silver is become dross, Thy wine mixed with water. (23) Thy princes are rebellious, And companions of thieves; Every one loveth bribes, And followeth after rewards; They judge not the fatherless, Neither doth the cause of the widow come unto them.</p>	<p>(כא) איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים. (כב) כסף היה לסיגים סבא מהול במים. (כג) שרף סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם.</p>
--	---

Punishment and Rehabilitation

<p>(24) Therefore saith the Lord, the Lord of hosts, The Mighty One of Israel: Ah, I will ease Me of Mine adversaries, And avenge Me of Mine enemies; (25) And I will turn My hand upon thee, And purge away thy dross as with lye, And will take away all thine alloy; (26) And I will restore thy judges as at the first, And thy counsellors as at the beginning; Afterward thou shalt be called The city of righteousness, The faithful city. (27) Zion shall be redeemed with justice, And they that return of her with righteousness.</p>	<p>(כד) לכן נאם האדון יי צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי. (כה) ואשיבה ידי עליך ואצורף כבר סיגך ואסירה כל בדילך. (כו) ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעציק כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה. (כז) ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה.</p>
---	---

סדום ועמורה

בראשית פרק יג (יג) וְאִנְשֵׁי סָדֹם רָעִים וְחַטָּאִים לִיקוּק מֵאֵד:

בראשית פרק יח (כ) וַיֹּאמֶר יְקוֹק זַעֲקַת סָדֹם וְעַמֹּרָה כִּי רַבָּה וְחַטָּאתָם כִּי כָבְדָה מֵאֵד:

דברים פרק כט

(כא) וַאֲמַר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנְכַּרְי אֲשֶׁר יָבֵא מֵאַרְץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת מִכּוֹת הָאָרֶץ הַהוּא וְאֶת תַּחֲלָאִיתָהּ אֲשֶׁר חָלָה יְקוֹק בָּהּ: (כב) גִּפְרִית וּמֶלַח שֶׁרְפָה כָּל אֶרֶץ לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא יַעֲלֶה בָּהּ כָּל עֵשֶׂב כַּמְהַפְכַת סָדֹם וְעַמֹּרָה אֲדָמָה וְצִבּוּיִם אֲשֶׁר הִפְךָ יְקוֹק בְּאִפּוֹ וּבְחֻמָּתוֹ: (כג) וַאֲמָרוּ כָּל הַגּוֹיִם עַל מָה עָשָׂה יְקוֹק כֹּכָה לְאֶרֶץ הַזֹּאת מָה חָרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה: (כד) וַאֲמָרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת בְּרִית יְקוֹק אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר פָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאַרְץ מִצְרַיִם: (כה) וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם: (כו) וַיַּחַר אֵף יְקוֹק בְּאַרְץ הַהוּא לְהַבִּיא עֲלֶיהָ אֶת כָּל הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה: (כז) וַיִּתְּשֵׁם יְקוֹק מֵעַל אֲדָמָתָם בָּאֵף וּבְחֻמָּה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַכְם אֶל אֶרֶץ אַחֲרַת כַּיּוֹם הַזֶּה: (כח) הַנִּסְתָּרֹת לִיקוּק אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבְנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: ס

ישעיהו פרק יג

(יט) וְהִיְתָה בְּבָל צְבִי מִמְּלֻכּוֹת תִּפְאָרֶת גָּאוֹן כְּשָׂדִים כַּמְהַפְכַת אֱלֹהִים אֶת סָדֹם וְאֶת עַמֹּרָה:

ירמיהו פרק מט

(יז) וְהִיְתָה אֲדוֹם לְשִׁמָּה כָּל עֵבֶר עֲלֶיהָ יִשֵּׁם וַיִּשְׂרַק עַל כָּל מִכּוֹתָהּ: (יח) כַּמְהַפְכַת סָדֹם וְעַמֹּרָה וַיִּשְׁכַּנְיָה אָמַר יְקוֹק לֹא יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא יְגוֹר בָּהּ בֶּן אָדָם: פרק נ (א) הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְקוֹק אֶל בְּבָל אֶל אֶרֶץ כְּשָׂדִים בְּיַד יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא: (מ) כַּמְהַפְכַת אֱלֹהִים אֶת סָדֹם וְאֶת עַמֹּרָה וְאֶת שְׁכִנְיָה נְאֻם יְקוֹק לֹא יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא יְגוֹר בָּהּ בֶּן אָדָם:

יחזקאל ט"ז:מ"ט

(א) וַיְהִי דְבַר יְיָ אֵלַי לֵאמֹר. (ב) בֶּן אָדָם הוֹדַע אֶת יְרוּשָׁלַם אֶת תּוֹעֲבֹתֶיהָ. (מח) חִי אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם עָשִׂתָה סָדֹם אַחֲוֹתָיָהּ וּבְנוֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת וּבְנוֹתֶיהָ. (מט) הִנֵּה זֶה הִיָּה עוֹן סָדֹם אַחֲוֹתָיָהּ גָּאוֹן שִׁבְעַת לֶחֶם וּשְׁלוֹת הַשֶּׁקֶט הִיָּה לָהּ וּלְבְנוֹתֶיהָ וַיֵּד עֲנִי וְאֲבִיוֹן לֹא חִזְקָהּ. (נ) וַתִּגְבְּהֶינָה וַתַּעֲשִׂינָה תּוֹעֲבָה לִפְנֵי וְאָסִיר אֶתְהֶן כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי.

עמוס פרק ד

(יא) הִפְכַּתִּי בְכֶם כַּמְהַפְכַת אֱלֹהִים אֶת סָדֹם וְאֶת עַמֹּרָה וַתְּהִיוּ כְּאוֹד מִצָּל מִשְׁרָפָה וְלֹא שִׁבְתֶּם עַדִּי נְאֻם יְקוֹק: ס

צפניה פרק ב

(ט) לָכֵן חִי אֲנִי נְאֻם יְקוֹק צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי מוֹאָב כְּסָדֹם תִּהְיֶה וּבְנֵי עַמּוֹן כַּעַמֹּרָה מִמֶּשֶׁק חֲרוֹל וּמִכְרָה מֶלַח (Clumps of weeds and patches of salt) וַיִּשְׁמְמָה עַד עוֹלָם שְׂאֲרֵית עַמִּי יִבְזוּם וַיִּתָּר גּוֹי גּוֹיֵי יִנְחָלוּם:

איכה פרק ד (ו) וַיִּגְדַּל עוֹן בֵּית עַמִּי מִחַטָּאת סָדֹם הַחֲפוּכָה כְּמוֹ רִגְע וְלֹא חָלוּ בָּהּ יָדַיִם: ס